

EEN TIJDLOOS MOMENT VAN HELDERHEID

Eenakter

door

JAN BERK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN TIJDLOOS MOMENT VAN HELDERHEID** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN BERK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2001 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Anna: vrouw tussen de vijfenzestig en zeventig jaar

Bea: haar iets jongere zuster

Kees: een man van rond de vijftig

DECOR:

Achter- en zijwanden doek, links- en rechtsachter een opgang.

MEUBILAIR:

Zitje met twee stoelen en een tafeltje.

Midden achter, een karretje met thermoskannen met koffie en thee, kopjes, limonadeglazen en pakken frisdrank.

LICHT:

Vol daglicht, 'de vierde wand' is een groot raam en buiten is het een zonnige middag.

MUZIEK:

Consolation nr. 3 Franz Liszt

Het toneel is leeg, licht langzaam op, muziek langzaam sterker, Anna en Bea komen op en zetten hun tassen naast de stoelen, muziek langzaam zachter. Anna loopt naar midden voor, Bea gaat thee inschenken, muziek uit.

Anna: (*kijkt de zaal in*) Ze hebben nieuwe gordijnen.

Bea: (*bezig met de thee*) Wat zeg je?

Anna: Ze hebben nieuwe gordijnen.

Bea: (*kijkt nu ook*) Nee!

Anna: Nee?

Bea: Nee, ze zijn niet nieuw. Het zijn andere gordijnen.

Anna: Weet je het zeker?

Bea: Ja, ik heb ze zelf gekocht.

Anna: Oh?

Bea: Hij vond ze niet mooi.

Anna: Nu dus wel.

Bea: Misschien?

Anna: Ja, misschien.

Bea: Of hij is weg?

Anna: Weg?

Bea: Ja, weg. Zie jij hem nog wel eens dan?

Anna: Soms.

Bea: Waar?

Anna: Nou gewoon, onderweg naar jou, gisteren nog, of eergisteren.

Bea: Waar dan?

Anna: Onderweg! Gewoon onderweg.

Bea: Waar onderweg?

Anna: Nou, gewoon, op straat, aan de overkant.

Bea: Weet je zeker dat hij het is?

Anna: Ja zeg, ik zou hem niet kennen.

Bea: Mensen veranderen en soms heel snel.

Anna: Nou, hij niet hoor!

Bea: Nee, dat zal wel niet. Wil je thee of iets anders?

Anna: (*kijkt op haar horloge*) Nee, thee is goed. (*gaat zitten, rechts voor vanuit de zaal gezien*)

Bea: Goed.

Anna: Met een scheutje rum ??

Bea: (*kijkt even naar haar*) Goed. (*haalt een fles uit haar tas*)

Anna: (*pakt tijdschrift met het cryptogram uit haar tas*) Het is deze week wel verrekte moeilijk.

Bea: Wat?

Anna: Het cryptogram.

Bea: Jij met je cryptogrammen.

Anna: Ja, ik met mijn cryptogrammen. Ik vind het leuk. Het scherpt je geest. Dat is heel wat beter en gezonder dan al dat gedoe dat ik volgens jou zou moeten doen.

Bea: Dat zou toch heel goed voor je zijn.

Anna: Ja, natuurlijk. Hardlopen, fietsen, zemelen vreten en je drie keer per dag wegen.

Bea: Je overdrijft. (*geeft haar thee en de rumfles en gaat ook zitten*)

Anna: Ja, heel erg, maar ik begin er niet aan. Ik gooi er 's avonds drie borrels in en ik slaap als een roos. (*giet een flinke scheut rum in haar thee*)

Bea: Dat is rum met thee.

Anna: Ja, nou? Kom op het cryptogram. Je moet me even helpen, (*leest*) 'drankzuchtig oudje in de tuin, tien letters'.

Bea: (*kijkt haar even aan*) Jeneverbes?

Anna: Jeneverbes?

Bea: Ja, jenever is een drank en een bes is een oudje. Dat jij daar niet opkomt?

Anna: Leuk hoor, maar het klopt.

Bea: Natuurlijk klopt het en ik loop wel eens hard, ik fiets regelmatig en ik eet soms zemelen.

Anna: Sommige mensen hebben alles.

Bea: Sommigen wel ja.

Anna: Gek dat jij hem nooit ziet.

Bea: (*aarzelt*) Nooit.

Anna: Gek.

Bea: Ik wandel als hij niet wandelt, denk ik.

Anna: Weet hij dat je nu ook hier vlakbij woont?

Bea: Dat weet ik niet en het maakt ook niets uit. Het is allemaal voorbij, over.

Anna: Het is nooit over, nooit.

Bea: Bij mij wel.

Anna: Ik geloof er niks van.

Bea: Ach, ik heb natuurlijk m'n herinneringen, maar met herinneringen moet je oppassen. Ze zijn niet objectief. De mooie worden steeds mooier en de vervelende steeds onaangener.

Anna: Niet iedereen herinnert zich hetzelfde over bepaalde gebeurtenissen. Als je praat met mensen die er bij waren toen, dan hebben zij vaak heel andere dingen onthouden.

Bea: Daar worden jouw herinneringen niet aangener van.

Anna: Soms wel.

Bea: Daar heb ik nog nooit iets van gemerkt. Als ik aan vroeger denk dan voel ik schuld en spijt. Spijt om al die verspilde energie en schuld over wat ik heb nagelaten. Wat ik niet heb gedaan maar wel had moeten doen. Er waren niet zoveel mensen die Koos aardig vonden. De meesten meden hem. Nou, ze hebben allemaal gelijk gekregen, en ze hebben allemaal ook mij in de steek gelaten.

Anna: Ik niet!

Bea: Nee jij niet. Maar dat telt eigenlijk niet.

Anna: Dankje.

Bea: Je weet heel goed wat ik bedoel!

Anna: Ja, goed, maar het klinkt niet zo leuk. (*pakt de rumfles*) Heb je nog thee?

Bea: Weet je zeker dat je er thee in wilt?

Anna: Ja, heel zeker.

Bea: (*schenkt thee in*) De boom, onze boom, staat er nog steeds.

Anna: Ja, ik weet het, gelukkig maar.

Bea: Toen Koos en ik uit elkaar gingen, moesten we het huis verkopen. Dat vond ik, geloof ik nu, nog het allerergste. We hadden er vijfendertig jaar gewoond. Het was 'mijn huis' geworden en 'mijn tuin'. Vooral de tuin kon hem niets schelen maar wel overal mee bemoeien natuurlijk. Zogenaamd grappig bedoeld maar ondertussen. Het tweede jaar dat we er woonden, wilde ik een boom in de voortuin. Hij vond het best als het maar een spar of een den was hà, hà. Ik wilde een berkenboom. Een berk is altijd mooi. Vroeg in het voorjaar de katjes en dan het eerste tere groen. De blaadjes van de berk zijn zo licht dat ze altijd bewegen, zelfs al staat er geen zuchtje wind. In de herfst wordt hij schitterend geel, zo stralend alsof hij licht geeft. En 's winters steekt de witte stam prachtig af tussen alle somberheid. Gelukkig kreeg ik m'n zin en nu staat hij daar nog steeds. Toen de nieuwe bewoners kwamen kijken, zei die mevrouw tegen Koos 'Ik hoop niet dat u het erg vindt maar ik ga de tuin wel grondig veranderen, alleen die berk laat ik staan, zo prachtig'. 'Ja', zei hij toen, 'u heeft gelijk hij is inderdaad prachtig', en hij keek ernaar alsof hij hem voor het eerst zag staan. Op de een of andere manier deed me dat goed. Ik keek naar hem en zag hem naar die boom kijken. Op dat moment had ik hem alles kunnen vergeven, gek hè?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto